

מ"ת 1457/06/15 - מדינת ישראל נגד אהרון גרוס

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 1457-06-15 מדינת ישראל נ' גרוס(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת שירלי רנר
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	אהרון גרוס (עציר)

החלטה

בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו בת.פ. 1485-06-15.

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, פציעה בנסיבות מחמירות, נסיון פציעה בנסיבות מחמירות, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ואיומים.

על פי כתב האישום ביום 27.5.15 הגיעו שני שוטרים לביתו של המשיב בבית"ר עלית על מנת לעצור את בנו. השוטרים דפקו על הדלת ולאחר שלא נענו ערכו תצפית מול הבית וכל מספר שעות דפקו על דלת הבית.

בשעה 16.00 הגיעה אשתו של המשיב לבית. שני השוטרים - איציק זאדה ואילן בן סימון (להלן - איציק ואילן) נכנסו בעקבותיה לבנין ושוב דפקו על הדלת והבהירו מעבר לדלת כי בידיהם צו מעצר וחיפוש. המשיב צעק וקילל ואמר בין היתר: "אתם תופרים לילד שלי תיק, חבל שהיטלר לא שרף אתכם, אתם שוטרים נאצים, תשרפו, אני אדקור אתכם, אני ארצח אתכם" תוך שאשתו מנסה להרגיעו.

לאחר זמן, בהתערבות השכן יוסי אבוקסיס, הסכימה אשת המשיב להכניס את השוטרים הביתה.

כשנכנסו השוטרים לבית המשיך המשיב לצעוק ולקלל תוך שניגש לעברם, מכה, שורט ודוחף אותם. המשיב חטף מידו של איציק את הצוים וקרע אותם. אילן ואיציק דחפו את המשיב וזה נפל ארצה.

המשיב ניגש לעבר המטבח תוך שצועק "אני אדקור אתכם", תפס בידו מסחטת מיצים ממתכת והניף לעבר איציק ואילן

עמוד 1

שניסו להדוף אותו ונטלו ממנו את המסחטה. אז ניגש המשיב לכיור המטבח, אחז בסכין חיתוך וניסה לדקור את מרכז גופו של אילן. אילן הושיט את זרועו כדי להתגונן והמשיב נעץ את הסכין באמתו השמאלית של אילן. המשיב הוסיף וניסה לדקור גם את איציק אשר הצליח לאחוז בידו של המשיב ולהדוף אותו.

רק לאחר שאיציק כיוון את אקדחו לעבר המשיב וצעק לו "תזרוק את הסכין", הניח המשיב את הסכין ורץ לחדר האמבטיה.

לאחר זמן מה בעת שעצרו השוטרים את המשיב ואזקו אותו, המשיך המשיב לגדף את השוטרים ולהתנגד למעצרו. בבואו של השוטר לידור ביטון (להלן - לידור) לאזק את המשיב ברגליו, נשך המשיב את אצבעו של לידור. בדרך לתחנת המשטרה המשיך המשיב לגדף את השוטרים בקריאות "נאצים, זבל, היטלר ייקח אתכם".

כתוצאה ממעשיו של המשיב, נגרם לשוטר אילן חתך עמוק באמת ידו השמאלית אשר נתפר ב-6 תפרים וכן שריטות בזרוע ימין, לשוטר לידור נגרם חתך מנשיכתו של הנאשם.

2. ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה למיוחס למשיב ואולם טען ככל הנוגע לאירוע המרכזי של הדקירה, כי למעשה מדובר באירוע שהתרחש בשוגג מבלי שהייתה כוונה של המשיב לפגוע בשוטר. לטענתו מדובר באירוע ספונטאני שקרה לאחר שהמשיב הופל ארצה והארוע התגלגל במובן זה שהמשיב הושיט את הסכין, השוטר חשב שיש כוונה לפגוע, הושיט את היד ונחבל בארוע. תמיכה לכך ניתן לראות לטענתו בפציעה שהיא מצד לצד ולא חודרת ובאזור האמה.

לטענת ב"כ המבקשת עוצמת הראיות היא רבה כאשר היא נובעת מעדויות השוטרים ומההודייה של הנאשם, כאשר האלמנטים הלא מפלילים בהודאתו של הנאשם נסתרים על ידי העדים האחרים. עוד טוען ב"כ המבקשת כי אין צורך להראות כוונה לדקור לנוכח העבירות המיוחסות למשיב.

3. סבורה אני כי הונחה התשתית הראייתית המספקת למיוחס למשיב ככל הנוגע לאירוע הדקירה, לרבות בשאלת היסוד הנפשי.

ראשית, אכן המשיב מעיד על עצמו כי בעקבות הנפילה היה מבולבל ומסוחרר (ש' 141) ואין גם כל טענה כי מדובר באירוע שהיה מתוכנן מראש, להבדיל מאירוע שהתפתח והסלים תוך כדי התרחשות. עם זאת, המשיב עצמו מציין בהודעתו, יותר מפעם אחת, כי דקר את השוטר בלא לציין כי מדובר באירוע שהתרחש בשוגג "**אז הלכתי למטבח התרגזתי כי נהיה לי סחרחורת רצינית, לקחתי מהמטבח מסחטת פרי הדר שנמצאת במטבח ורציתי לדחוף אותם החוצה עם המסחטה אבל הם תפסו אותי חשבו שאני הולך להרביץ להם עם זה, אז תפסו אותי כשהייתי עם המסחטה במטבח, ראיתי שזה לא הולך אז היה שם על השיש סכין, אז דקרתי אותו, לא רציתי להרוג אותו אמרתי, אז דקרתי אותו ביד עם סכין, הייתי מרוגז מאוד ורציתי שילכו אז דקרתי אותו ואפילו נפצעתי ביד שלי**" (ש' 55-60). ובהמשך החקירה "**עד שהתעצבנתי ולקחתי את הסכין, לא רציתי להרוג אותו רציתי רק**

לפצוע אותו, או שלא יגע ב" (ש' 131-130). עוד בהמשך **"לא רציתי לדקור לא רציתי לרצוח רק רציתי שיצאו מהבית, עובדה כשתפסתי לו את היד לא הכנסתי את הסכין עד הסוף רק עשיתי בצורה שהוא נדקר או נחתך, וגם עובדה שלא ניסיתי לדקור גם את השוטר השני" (ש' 158).** לעניין זה יצוין כי הגם שהמשיב בהודעתו מכחיש פרטים שונים כגון שהיה מודע לכך שמדובר בשוטרים, הודעה שנסתרת בהודעות אחרות שבתיק (השכן אבוקסיס, האשה ובנו של הנאשם), הוא איננו מעלה בשום שלב את הטענה כי מדובר בפגיעה שהתרחשה בשוגג, אלא לכל היותר במקרה אחד מציין בתשובה לשאלה לאן כוון את הסכין כי **"לא כיוונתי סתם עשיתי ככה כאילו לדקור, או כאילו לעשות לו שריטה" (ר' ש' 139).** **שנית,** עדויות השוטרים עצמם. הן השוטר איציק והן השוטר אילן מעידים כי המשיב כוון על מנת לדקור. אכן קיימת סתירה בעדויותיהם בכל הנוגע לשאלה אל מי כוון המשיב את הסכין. בעוד שאילן מעיד כי הסכין כוונה לעבר פלג גופו העליון של איציק (ר' ש' 36), איציק מעיד כי הסכין כוונה לעבר מרכז גופו של אילן (ר' ש' 57). עם זאת, מדובר באירוע סוער כאשר שניהם עומדים בסמוך ומתארים נסיון דקירה. זאת ועוד. על פי עדויות שניהם ניסה המשיב לאחר מכן לדקור פעם נוספת, התנהלות שאף היא אינה מתיישבת עם ארוע שהתרחש בשוגג (ר' איציק, ש' 59; אילן, ש' 37-38).

כאמור קיימות סתירות בעדויות השוטרים ככל הנוגע לשאלה כלפי מי כוון המשיב את הסכין. השכן יוסף אבוקסיס מתאר את האירוע כמתרחש כאשר המשיב לוקח את הסכין ומנופף בה ואז הבלש הצמוד אליו נחתך (עמ' 2, ש' 4-5), אם כי לא ברור היכן עמד אותה עת. כאמור גם המשיב עצמו במקום אחד מתאר את עצמו לא כמי שכיוון אלא שעשה "ככה, כאילו לדקור" ואולם, דין של הסתירות האמורות להתברר במהלך התיק העיקרי, ויש בהודאת הנאשם ובעדויות השוטרים כדי לבסס את התשתית הראייתית המספקת אף לכוונת דקירה. עוד יצוין כי בנסיבות התרחשות האירוע כאשר המשיב מנופף בסכין בסמוך לשוטרים נראה לכאורה כי הפגיעה בשוטרים היא בגדר תוצאה טבעית של המעשה.

4. ב"כ המשיב לא חלק על קיומה של עילת מעצר של מסוכנות בעניינו של המשיב. עם זאת לטענתו מאחר ומדובר בארוע שהתרחש בהקשר מסוים, המסוכנות אינה על הרף הגבוה ויש מקום להורות על שחרור לחלופה עוד בטרם יתקבל תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, בפרט לאור גילו של המשיב. החלופה שהוצעה היא של מעצר בית בפיקוח אשת המשיב בשעות אחר הצהריים ובשעות הבוקר בפיקוחו של הרב יהודה בצלאל בכולל.

כאמור אין מחלוקת כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות בעניינו של המשיב. אכן לאור האופן בו הסלים הארוע - החל בקללות, הדחיפות, קריעת הצוים, דרך הנפנוף במסחטת המיץ וכלה בנטילת הסכין ולכל הפחות נפנוף בה בסמוך מאוד לשוטרים גם על פי הגירסא המקלה ביותר כטענת ב"כ המשיב, מדובר בהתנהלות המלמדת על מסוכנות ובהקשר זה יש לציין כי גם בעת שנעצר המשיב, הוא המשיך ותקף שוטר נוסף בכך שנשך אותו.

חיזוק למסוכנות הנשקפת מהמשיב קיימת גם בכך שבשנת 2012 נקבע אשמתו בעבירת תקיפה.

5. בנסיבות, ועל אף גילו של המשיב (62), לאור המסוכנות הנשקפת, אין מקום לשחרור לחלופת מעצר בעניינו בטרם יינתן תסקיר מעצר אשר במסגרתו תיבחן שאלת מידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב על ידי הגורם המקצועי האמון על בחינה זו ואשר יחווה דעתו בשאלת המסוכנות כמו גם בשאלת יכולתה של חלופת מעצר להפיגה.

הבקשה נקבעת לדין נוסף ליום 17.6.15 בשעה 08.30.

שירות המבחן מתבקש להכין תסקיר מעצר עד ליום 16.6.15.

המשיב יובא באמצעות שב"ס.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה בפקס לשירות המבחן.

ניתנה היום, י"ז סיוון תשע"ה, 04 יוני 2015, בהעדר הצדדים.